

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: DER FLØJ EN LIDEN SOMMERFUGL

Citation: Aakjær, Jeppe: "DER FLØJ EN LIDEN SOMMERFUGL", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1885-1908. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 28. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer01val-shoot-workid59839/facsimile.pdf> (tilgået 18. juni 2021)

Anvendt udgave: Digte 1885-1908. - 1918

Han så en Dag med det Fod i Haanden,
han svimlede,
og ned i Fadet han opgav Aanden —
og himlede!

¹⁸⁹² 1892.

DER FLØJ EN LIDEN SOMMERFUGL

DER fløj en liden Sommerfugl
hen over Bondens Tag;
den tænkte saarnæd ikke
paa den yderste Dag.

Den tænkte kun at nyde
det Livets Sekund,
som den havde kysset fra
sin Mor, Naturens Mund.

Den gav sig hen til Flugten
i Luftens varme Blaa;
paa rene, hvide Vinger
den fløj paa maa og faa.

Den nød sin egen Dejlighed
og trodsed Tyngdens Lov,
og ikke Spor den tænkte
paa næste Dags Behov.

Var ikke Himlen havblaa,
og Solen ret som Guid,
og Livet lyst og herligt,
og Verden frydefuld!

Beständig for den op og ned
som et stormjaget Løv,
hvad heller som en Barnesjæl,
nys skilt fra sit Støv.

Og som den fløj saa skægledd,
en Bejler kom til.
Gud, hvor han var oprigtig
og fyrig og vild!

Han bad om Lov at følge,
hun nikkede og lo;
thi hvorfor flyve ene,
naar man kan blive to!

De traadte Ætrens Elvesløv
foruden mange Ord,
mens dybt dermed rullede
den snavsede Jord.

Og møtte af Dansen
i Junidagens Sol,
de daled gennem Luften
og fandt en dejlig Stol.

Midt i en hvidrød Æbleblomst —
saa salg som en Gud —
han vifted med sit Vingepar
sin lille hvide Brud.

Der holdt de deres Bryllup
foruden nogen Præst,
for saaledes hued det
de Sommerfugle bedst.

Og Grenen vugged op og ned
i Sommerdagens Luft,
og Æbleblomsten yded dem
sin allerbedste Duft.

Og Grenen svajed, Skyen drev,
og Dagens Lys blev slukt —
Tak, elskte smaa! I lærte mig,
hvordan man elsker smukt.

Kjbb., Juni 1893.